

L'aprovació de la LOE:

l'ensenyament en venda

Encara no fa mig any, milers d'estudiants d'ensenyament mitjà eixiren al carrer arreu dels Països Catalans per mostrar el seu rebuig contra la LOE, la Llei Orgànica d'Educació que el govern del PSOE es disposava a aprovar.

Després del seu pas pel Congrés dels Diputats i el Senat, estem a l'espera de l'aplicació imminent del nou text de la llei, un text que representa la venda de l'ensenyament mitjà a la patronal, deixant-lo en mans de l'escola concertada.

Alguns dels efectes que patirem les estudiants d'ensenyament mitjà, seran:

- **privatització de l'ensenyament mitjà.** S'oferten places públiques en escoles privades-concertades, i emparant-se en criteris neoliberals, el nou text de la llei remarca la llibertat perquè l'estudiant trie el centre amb més prestacions de manera gratuïta -que serà evidentment el privat (només cal fer-li un ull a l'actual sistema públic, degradat, massificat, amb recursos insuficients...). D'aquesta forma els centres gaudiran d'un concert econòmic, fet que contribuirà a l'elitització dels centres. D'altra banda estableix que l'educació postobligatòria (batxillerat i FP) podrà acollir-se a aquest règim de concerts i que quan l'oferta de places públiques siga insuficient o alguna agrupació d'assignatures no s'oferte, l'administració podrà proporcionar-la seguint aquest règim. D'aquesta manera la llei es posiciona del costat dels empresaris en lloc d'apostar per un ensenyament públic de qualitat, independent de les pressions de la iniciativa privada. El nou text insisteix en introduir a l'ensenyament els criteris europeus de *competitivitat i eficàcia* que, juntament amb el reconeixement reiterat dels centres privats ens aboca a la degradació imminent dels centres públics. Respecte als centres concertats, el nou text de la llei suposa un greu retrocés, ja que pragmàticament es permet la selecció filtrada d'estudiants basant-se amb l'aportació de capital a les diferents fundacions escolars que patrocinen el centre privat-concertat. El control social del capital que passe pel si dels centres concertats, compta una gran ambigüitat i una falta de transparència. A més, pel que fa al respecte als drets de l'alumnat, en aquesta xarxa "complementària", l'articulat segeuix sent inadmissible. Tota agressió a la llibertat de l'alumne (discriminació encoberta per raons religioses, racials, de gènere...) és permesa i obviada per aquesta llei, en tant que lserà considerada falta lleu i en el pitjor dels casos els concerts econòmics serien retirats parcialment després de donar-li al centre tots els vots de confiança i les ventatges possibles; així es demostra clarament a favor de qui juga aquesta nova llei.
- **la reducció de la democràcia i la participació** als òrgans de decisió dels centres. La llei transforma els consells escolars dels centres (amb uns percentatges representatius ridículs) en òrgans consultius, en aspectes tan importants com la solució de conflictes disciplinaris de l'alumnat o l'expulsió d'un estudiant. Deixa tots aquests poders en mans del director i fa de la seva persona el cap de la jerarquia del centre que actuarà com a persona de confiança de l'administració dins el centre perquè els polítics en tinguen el control. Aquesta servilitat als governants queda establida per condicions com una retribució extra que pot perpetuar-se durant tota la vida activa com a professor si en acabar el seu mandat supera una avaluació feta per l'administració. Així, prometen un caramel al director si aquest fa la feina ben feta al seu servei, mentre que si no la fa, la llei permet a l'administració cessar-lo sense que hi intervinga el consell escolar com a òrgan de decisió del centre.
- **l'oferta de religió i noves assignatures buides de contingut.** D'una banda el nou text de la llei s'ubordina l'educació de l'Estat Espanyol a l'Esglèdia Catòlica i altres confessionalitats en lloc de contruir un sistema laic demostrant així els complexos del govern a enfrontar-se a aquest aspecte de la societat. D'altra banda accentua la seua postura hipòcrita oferint assignatures per a l'educació en valors, sent aquestes una simple màscara que evidencia les mancances socials i educatives en temes com la coeducació o el foment de la tolerància.
- **l'ambigüitat pel que fa al finançament de la llei.** La LOE parla de recursos i d'augmentar la despesa pública per tal d'acomplir el que pretén; ho fa d'una manera més concreta que en l'avantprojecte però tanmateix continua sent massa ambigua pels qui apostem per una educació pública i de qualitat.
- **es mantenen els itineraris.** Segons les aptituds i consideracions del professorat a cada alumne se li assignarà un *itinerari*, és a dir, un camí educatiu que el conduirà a seguir els seus estudis, fer un Cicle Formatiu o orientar-se al món laboral, mitjançant els programes de diversificació curricular. Altre punt conflictiu es la quasi total privatització de la FP, que s'orienta totalment a les lleis del mercat.